సంధ్యాసమయం ముగుస్తుండగా మునురుకుంటున్న చీకటిని విద్యుద్దీపాల మేలిమికాంతి జయించి తనకంటూ అక్కడో చిన్న సా(మ్రా)జ్యాన్నేర్పరచుకుంది!

ఒంటరిగా తన గదిలో కూర్చున్న 'లలిత' మరికొన్ని గంటలలో తనకు జరుగబోయే తంతుకు సంబంధించిన ఆలోచనలతో ఉక్కిరిబిక్కిరి కాసాగింది!

"…..ఈ రోజు తనకు శోభనం. అంటే ఇన్నేళ్ళుగా సూర్యుని కంటకూడా పడకుండా దాచుకున్న తన స్త్రీత్వాన్ని ఈ రోజు సిగ్గువిడచి ఓ వ్యక్తికి అప్పగించడం ద్వారా తన భావిజీవితానికి సరియైన తోడును సాధించుకోవడం! అందుకు ఓ వైపు ఆనందంగానే ఉన్నా మరోవైపు వ్యక్తంకాని వేదనేదో మనసులోతుల్లో తొలిచేస్తోంది! బహుశా కొద్ది గంటలలో అర్పితం కాబోతున్న తన స్త్రీత్వం తనకు మానసికంగా ఎంతో దగ్గరైన తన ప్రియునికిగాక పెద్దల సమక్షంలో కేవలం పెళ్ళిచూపుల పరిచయంతో అగ్ని సాక్షిగా తాళి కట్టిన అపరిచిత వ్యక్తికి అంకితం కాబోతుండటంతో పరిపరి విధాల పరుగెడుతున్న ఆలోచనలు సిగ్గుతో కూడిన వ్యధను అధికంగా గుర్తుచేస్తుండటంతో కలుగుతున్న ఫీలింగ్ కావొచ్చునది..కానీ…."

ఆమె ఆలోచనలను చెదరగొడుతూ "ఇదిగో అంటీ…ఎవరో సంజయ్ అంకుల్ ఆట…ఈ కవర్ నీకివ్వమన్నారు…" అంటూ ప్రక్కింటి బన్నీవచ్చి ఆమెకు ఓ కవర్ అందించి చేతిలో నున్న ఫైవ్‌స్టార్ చప్పరించుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

"సంజయ్" అన్నపదం వినిపించగానే ఆమెకు ఆనందం వల్లనో భయం వల్లనో ఒక్కసారిగా గుండె ఆగినంత పనయ్యింది! చుట్టూ ఓ మారు పరికించి నెమ్మదిగా తన గది తలుపులకు గడియవేసుకుంది.

'లబ్ డబ్' మంటూ ఆమె గుండె చేస్తున్న చప్పుడు ఆ గదిలోని నిశ్శబ్దాన్ని చీలుస్తూ ఆమెకు మరింత అలజడిని కలిగిస్తుండగా వణుకుతున్న చేతులతో కవర్‌ను ఓపెన్ చేసింది. అయిష్టంతో కూడిన ఆసక్తితో!

వైట్ పేపర్‌పై నీట్‌గా వ్రాయబడున్న సుపరిచిత అక్షరాలపై ఆమె చూపు ఓ క్షణం నిలచి ఆపై నెమ్మదిగా పయనించసాగింది….!

"ప్రే"రేపణలకు పరిమితి అనేది లేకుండా పెరిగిన "మ"మకారం మనసునిండా నిండిపోవడమే "ప్రేమ" అని నా అభిప్రాయం! ప్రియలలితా…

నాలుగు సంవత్సరాలుగా ఎన్నో బాసలు చేసుకుంటూ మరెన్నో కోరికల గుర్రాలపై విహరిస్తూ అంతకుమించిన ఆశల సౌధాలను నిర్మించుకుంటూ ఒక లిమిట్ అంటూలేని లెటర్లు వేలకొద్దీ వ్రాసుకుంటూ పెంచుకున్న మన ప్రేమను నాలుగురోజుల్లో శాశ్వతంగా మనోఫలకం నుంచి చెరిపేయగలిగావా డియర్..? నో..నేన్నమ్మను! అనునిత్యం నా యెదపై నీ మేను వాల్చుకుని ఊహాలోకాలలో విహరించే నీవు—

సంధ్యాసమయం ముగియబోయే ముందు మన తలలపై నుండి ఎగురుతూ కొద్ది క్షణాలలో విరహావేదన అనుభవించబోయే మన ఇరువురునే రకరకాల శబ్దాలతో వెక్కిరిస్తూ చీకటి తెరలు క్రమ్ముకొస్తుంటే గూళ్ళకెళ్ళడమే పరమావధిగా పయనించే అనేక పక్షులను—

సున్నితమైన నీ మునివేలుతో సుతారంగా నాకు చూపుతూ "మనం ఇంకా ఒకగూటి పక్షులం కాలేదనేగా వాటికా గర్వం?" అంటూ నీవు బుంగమూతి పెట్టడం….వంటి అనేక సంఘటనలు ఇంకా నా మదిలో మెదులుతూనే ఉన్నాయ్ లలితా..!

అఫ్‌కోర్స్…అవిప్పుడప్పుడే నను వీడి నీలా దూరం పోవనుకో!

నీ యెదపై చేయుంచుకుని అసలు నిజం ఒప్పుకోగలవా ప్రియా…?!

మన ప్రేమను మీ పెద్దలు అంగీకరించడంలేదన్న మిషతో మనసు మార్చుకున్నానని చెప్పడం ద్వారా నన్ను నమ్మించడానికి ప్రయత్నించావు కదూ..!?

నీవు దూరమౌతున్నందుకు కాదుగానీ ఆత్మవంచన చేసుకున్నందుకు ఈ క్షణం నేను నిజంగానే వ్యథ చెందుతున్నాను లలితా…!

ఇందుకు సంఘంలో గొప్ప హోదాగల వ్యక్తిని నీకు పెళ్ళిచేయ నిశ్చయించడం ద్వారా నీ పెద్దలు నీ మనసు మార్చడానికి చేసిన ప్రయత్నాన్ని నేను తప్పుపట్టడం లేదు. అందుకు ఆకర్షించబడిన నీ మనస్థత్వాన్ని ఇంతటి పరిచయంలోనూ ఎందుకు అంచనా వేయలేకపోయానూ అని మథనపడుతున్నాను.

సరిగ్గా ఆరువారాల క్రితం హైదరాబాద్‌లో నాకు ఓ ప్రభుత్వ కంపెనీలో ఉద్యోగం ఖాయం కావడంతో ఆ వార్తను నీకు వెంటనే తెలుపుదామని రెక్కలుగట్టుకుని వాలిన నాకు ఆ మరునాడే నీకు మరోవ్యక్తితో పెళ్ళి జరుపడానికి ముహూర్తం నిర్ణయించబడుతోందని తెలిసి అందుకు నీవెలా సమ్మతించావో అర్థంగాక ఆర్తితో తల్లడిల్లిపోతూ అతి ప్రయాసమీద ఆ సాయంత్రం నిన్ను ఒంటరిగా కలుసుకోగలిగాను!

అయితే నాకు ఉద్యోగం వచ్చిన విషయాన్ని తెలియని నీవు చాల కాజువల్‌గా బాధపడుతూ "సంజయ్..మన ప్రేమను మా పెద్దలు ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ అంగీకరించేలా లేరు…వాళ్ళనెదురించి మనం పెళ్ళిచేసుకోవడానికా…మీరు నిరుద్యోగులు…అందువల్ల మనం మరిన్ని కష్టాలకు గురికావడం మినహా ప్రయోజనం ఉండదు! అందుకే…దయచేసి నన్నూ…మన ప్రేమనూ మరచిపోండి…ప్లీజ్…" అంటూ కంట తడి పెట్టుకున్నావ్!

కానీ ఆ సందర్భంలో నాకుద్యోగం వచ్చిన విషయాన్ని నీకు చెబితే పరిస్థితి ఎలా ఉండేదో కానీ—

నా నిరుద్యోగాన్ని నీవు అసహ్యించుకుంటున్నావన్న సంగతి మాత్రం బయటపడేది కాదు!

ప్రియలలితా….

ఏ మనిషీ నిరుద్యోగిగా ఐమీన్ ఉపాధిలేని వ్యక్తిగా జీవితాంతమూ ఉండజాలడు! అయితే తాత్కాలిక కష్టాలకు బెదిరిపోయి అందుకు మన ప్రేమను బలిపెడతావని నేనూహించలేదు!

కేవలం మన పెళ్ళికి నా నిరుద్యోగమే అడ్డుగోడని నీవు భావిస్తున్నావని తెలిస్తే రిక్షా లాగడానికైనా నేను సిద్ధపడేవాడినే! కానీ పరువు మర్యాదలు ఆభరణాలుగా గల కుటుంబంలో పుట్టి పెరిగిన నిన్ను అంత గౌరవంగానూ ఆనందంగానూ భావిజీవితంలో కూడా చూసుకోవాలన్న తపనతోనే ఇంతకాలమూ చిన్న చిన్న ఉద్యోగాలను త్రోసిపుచ్చాను!

కానీ మన పెళ్ళి విషయంలో నీపై నాకున్న గాఢమైన ప్రేమగానీ, నా వ్యక్తిత్వంగానీ, చదువూ సంస్కారాలుగానీ డబ్బు తెచ్చిపెట్టే హోదా పలుకుబడుల ముందు నిలువలేకపోయాయి అంటే అది నీ తప్పుకాదు—

'బ్రతకడానికి డబ్బు అవసరం' అనిగాక 'డబ్బు సంపాదన కోసం బ్రతకడం' అనే సిద్ధాంతంపై ఆధారపడుతూ అందుకోసం అనుబంధాలనూ ఆప్యాయతలను సైతం గాలికొదిలి గడ్డి తినడానికైనా సిద్ధపడే పెద్దమనుషుల దగ్గర్నుంచీ నాయకుల వరకూ విపరీత వాంఛలతో, కుళ్ళిన మనస్థత్వాలతో నిండిన మన సంఘానిది!!

అందుకే నా పరిస్థితి పట్ల నీకున్న అభిప్రాయాలను అటువంటి తరుణంలోనే నిజాయితీగా బయటపెడతావని భావించి నేనింకా నిరుద్యోగదశలోనే ఉన్నట్లు నీ దగ్గర నాటకమాడాను! అఫ్‌కోర్స్…నీ అభిప్రాయాలు కూడా సమంజసమైనవేనేమో..?

"ఉద్యోగమొచ్చిన విషయాన్ని అప్పుడే నాకు చెప్పివుంటే మా పెద్దలను ఒప్పించడానికి ప్రయత్నించడమో..మరొకటో చేసి ఉండేదాన్ని కదా.." అని కదూ నీళ్ళు చిప్పిల్లుతోన్న కళ్ళతో ప్రశ్నిస్తున్నావ్… తొందర పడక చదువు—

"స్నేహితుని దుఃఖ సమయంలోనూ, యోధుడిని యుద్ధంలోనూ, గొప్పవ్యక్తిని అతని వినయంలోనూ, భార్యను పేదరికంలోనూ పరీక్షించాలి" —ఇది ఓ సంస్కృత సూక్తి!

భార్యను పేదరికంలో పరీక్షించినా ఆమెలోని అంతర్గత ఆలోచనలు బయటపడక పోవచ్చు—ఎందుకంటే సంఘానికీ…కట్టుబాట్లకూ జడిసి కొంతా, మూడుముళ్ళ బంధానికి లొంగి మరికొంతా తమలోని కోరికలను బలవంతంగా అదిమిపెట్టి ఉంచుతారు! కానీ…ప్రియురాలిని పేదరికంలో పరీక్షిస్తే…?

కేవలం ప్రేయసీ ప్రియులిద్దరి మధ్యా మూడోవ్యక్తికి తెలియకుండా అయిన దొంగచాటు పరిచయంపై మాత్రమే ఆధారపడి ఆలోచించవలసి వస్తుంది.

మరి అలాంటి స్థితిలో వలిగే ఒత్తిడులను తట్టుకోవడంలోనే కదూ ఆ ప్రేమలోని నిజాయితీ బయటపడేది—!

అప్పుడే కదూ ఆ ప్రేమకో పరిపూర్ణత్వం సిద్ధించేది?!

ప్రియ లలితా….

ఉద్యోగం వచ్చిందన్న ఆనందాన్ని నీవు మార్పిపోవడం ద్వారా ఆవేదనగా మార్చినా నీ ప్రేమలోని నిజాయితీ బయటపడిందన్న నగ్నసత్యం నీవు దూరమౌతున్నావన్న వ్యథను మరపింపజేస్తోందంటే నన్ను నమ్ముతావా ప్రియా..?

నేనాడిన నాటకం (ఉద్యోగం వచ్చిన సంగతి దాయడం) నీవూహించలేని మలుపే అయినా నేనాశించిన రెస్పాన్స్ మాత్రం ఇది కాదు లలితా…!

"ఎంతటి కష్టాలలోనయినా చివరికి ప్రపంచమంతా ఏకమై ముక్తకంఠంతో మన ప్రేమను నిరసించి మనల్ని వేరు చేయడానికి ప్రయత్నించినా ఏ క్షణంలోనూ ఎలాంటి ఒత్తిడులకూ తలవంచక చివరి శ్వాసవరకూ నిన్నే అంటిపెట్టుకుని పోరాడుతాగానీ నామనసులో భవిష్య జీవితపు తోడుగా ప్రతిష్ఠించుకున్న నీరూపాన్ని దూరం చేసుకోవడానికి ఎంత మాత్రమూ ఒప్పుకోను ప్రియా…" అని నీవు అనగలిగి ఉంటే—

అదృష్టవంతుల అందలం అంతా నాకే అందితే కలిగే ఆనందానికీ, ప్రపంచాధిపతిగా నన్ను ఎన్నుకుంటే కలుగు ఆనందానికీ మించి పొంగిపోయుండేవాడిని! మరీ అత్యాశకు పోయానేమో కదూ..? అయితే ప్రియా….

నేనాశించిన స్వార్థపు ఆపేక్ష నాకు లభించకపోయినా ఏ కొంచెం యుక్తాయుక్తాలూ ఆలోచించడానికీ తావునీయక నా మనసునిండా పేరుకుపోయిన ప్రేమపూరిత పొరలు నీ మాటల తాకిడికి ఒక్కసారిగా కదిలి చితికి పోవడం ద్వారా జీవితం అనుకోని మలుపు తిరగడంతో—

ఈ క్షణం వరకూ నీకు 'ప్రేమ' అనే రెండక్షరాల పదంపైనున్న ఆరాధనా భావం కాస్తా అడుగంటి అర్థంలేనిదిగా అగుపించడంతో ఆవేదన అనంతమై అనుభవం జీవితానికి అనువైన గొప్ప పాఠాన్ని నేర్పింది! తత్ఫలితమే—

ఇకముందు నా జీవితంలో తోడుగా రాబోయే ఆడదాని అనుబంధంలో అలాంటి నిజాయితీ నిండిన ఆపేక్షకై వెదకడం అనవసరమని తీర్మానించుకున్నాము!

మరో ముఖ్య విషయం ఏమంటే…

ఈ క్షణమే ఈ విషయాలన్నీ నీకు తెలియజేయడానికి కారణం నీపై నాకేర్పడిన పిచ్చి ప్రేమను తెలుపడానికి కాదు!—

కనీసం ఈ వాస్తవాలను తెలుసుకున్న తర్వాతనైన నీవీరోజునుంచీ నీ భర్తకు అందించబోయే ప్రేమతాలూకు విలువను నేనాశించిన స్థాయికి పెంచడం ద్వారా కనీసం ఆ వ్యక్తికయినా పరిపూర్ణ ఆనందాన్ని అందించానూ అన్న ఆత్మసంతృప్తినైనా నీ జీవితంలో మిగుల్చుకుంటావని….అంతే!

ఇక కలవనులే….శెలవ్
సంజయ్!

మాటకూ మనసుకూ మధ్య!

— శాకా శ్రీనివాసరావు

> "స్నేహితుని దుఃఖసమయంలోను యోధుడిని యుద్ధంలోను, గొప్పవ్యక్తిని అతని వినయంలోను, భార్యను పేదరికంలోను పరీక్షించాలి"….